

عنوان مقاله:

رابطه ی جنسیت و زبان در شعر فروغ فرخزاد

محل انتشار:

نهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

رها زارعی فرد - عضو هیات علمی گروه زبانشناسی دانشگاه جهرم

نسترن محبی - دانشجوی ارشد رشته ی زبانشناسی همگانی دانشگاه جهرم

خلاصه مقاله:

بر اساس سیطره ی ایدئولوژی مردسالار، شعر در ایران همواره ژانری مردانه تلقی شده و زنان در این عرصه مجالی برای بیان هویت جنسی خود نداشتند. اما در شعر معاصر از رهگذر آشنایی نویسندگان و شاعران با اندیشه های مدرن در جهان، نوعی نگاه متفاوت به انسان شکل گرفته است. مسئله جنسیت و انعکاس آن در آثار ادبی و هنری نیز از نتایج همین تفکر است. هدف از این پژوهش بررسی نحوه ی انعکاس جنسیت در شعر فروغ فرخزاد است. به همین منظور اشعار این شاعر برحسب لایه های مختلف سبک نوشتار زنانه در قلمرو زبانی، بلاغی و فکری با استفاده از برخی مولفه های روش تحلیل گفتمان بررسی و تبیین شده است. بر اساس یافته های این تحقیق، عنصر جنسیت در دفترهای اولیه (اسیر، دیوار و عصیان) براساس نظریه ی «نقصان» قابل بررسی است و در دفترهای آخر (ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد و تولدی دیگر) بیشتر با رویکرد «تفاوت» قابل تفسیر و تبیین است. به طور کلی در مجموعه ی اشعار فروغ فرخزاد ایدئولوژی نظام مردسالار و سلطه ی زبان و سبک بیان مردانه آگاهانه به چالش کشیده شده است و این ویژگی منجر به ایجاد زبان و سبکی ویژه در شعر فروغ فرخزاد شده است که از آن به سبک نوشتار زنانه میتوان یاد کرد.

کلمات کلیدی:

جنسیت و زبان، سبک شناسی زبان، زنانه نویسی گفتمان زنان، فروغ فرخزاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1245548>

